

Kristóf Károly

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: **Színház, amelyben galambok laknak**
Cím: **244** A várszínházi építkezésnél

Tárgy: **F92**

Hely: **Városliget**

Idő: **1958. 11.**

Forrás: **Erdi Miklós**

Személy

1958. 8. 13.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Kerítés állja el a látogató útját: tilos a bemenet. Csak a Vármúzeum főigazgatósága engedélyével lehet eljutni a Szent György tér és Színház utca sarkáig, az érdekes romépületig, amelynek Várszínház a neve. A pesti oldalról úgy látszik, mintha már csaknem „játékra alkalmas” lenne, mert messziről piroslik vadonatúj tetejének cseréperdeje. Így közelről vigasztalan a kép s az ember csodálkozik a hírlapi közleményen, hogy belátható időn belül újból működő színház lesz az ódon, viharvert, háborúk tépázta palotából. Pedig a színházak, a színházi emberek, a közönség egyaránt örvendezett a hírnek. Ezért jöttünk el vizitbe a Várszínházhoz.

A Sándor-palota, a volt miniszterelnökség már visszakapja eredeti képét. Hát miért ne lehetne két-három év múlva játszani a Várszínházban? Csend van, nem hallatszik fel a város lármája.

Mit mesél ez a csend? Azt, amit a félig leszakadt márványtábla a bejáratánál: „A Várszínház falai között hangzott el az első magyar színelőadás, melyet az úttörő Kelemen László magyar játszó színi társasága tartott. 1790. október 25.” Elmeséli, hogy Kempelen Farkas, a híres és titokzatos sakkjátészó feltaláló-

ja készítette el a klostrom átalakítási tervét színházzá. És micsoda nevekről mesélnek még a falak, hiszen ezek visszhangozták a magyar színészet korai nagyjainak hangját: Meggyery, Egressy, Déryné, Kántorné, Blaha Lujza és Márkus Emilia, aki itt kapta első tapsait. De nem a budaiak tapsoltak, hanem a pestiek. „A budai közönség nem döntötte volna ki a ház oldalát. Hanem azok az áldott pestiek!” – írja naplójában Déryné.

Laborfalvy Rózától Ujházy Edéig, Jászai Maritól Ney Davidig minden neves nemzeti színházbeli és operaházi tag járt a várszínházi deszkákra, s a húszas évek derekán újból elnémult benne minden, hogy raktár legyen belőle. A magyar színészettörténelem e páratlanul nevezetes épülete most újjáépül. A ház, amelyben Beethoven hangversenyzett, újból a közönségé lesz. A vadonatúj gipszdíszek már ott sorakoznak a földön. Az épület „állagát” már nem engedik át az enyészetnek! Malteros ládák, téglák mindenfelé. Még egy kis türelem s a színházak napi műsoraiban, a hirdetőoszlopokon majd csak megjelenik: Várszínház, I., Színház utca 1. Kezdeté 7 órakor. Vége 10 órakor.

Kristóf Károly